UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

ciū aliorū, & præcipuè qñ pacta primæ īueſtituræ ad cōmodū dñi alterarentur, vt uoluit Federicus de Senis in conſi.179.per Alex.in conſi.79.in 7.uol.arg.l. 2.C.de reſcind.uend.& c.cū cauſam de emp.& uēd. † & ut dicit Ale. poſt Bar.in d.l.ſi mihi, & Titio in 6. col.ſi ēt ſit finitū feudū, aut emphyteoſis, quæ habet nām feudi, pp lineā finitā, & dñs illā de nouo agnatis ultimi decedentis cōceſſerit, talis noua cōceſſio nām primi feudi, ſeu primæ emphyteoſis aſſumit, & iō inter illos duos fratres, uel agnatos, q de nouo fuerūt īueſtiti, erit locus iuri accreſcēdi, & ſic ꝯſiderabitur ēt tunc feudū, ut paternū, & antiquū, & cum hoc trāſeūt doc.cōiter, ut ibi refert Alex.q id multipliciter plura allegādo corroborat: & ex p̄dictis uñr ſublatę difficultates p̄dictę, q̄ opponebātur iis, q̄ poſui in p̄cedēti cōſilio, & aduerſus iura Illuſtriū dd. Hippolyti, & Hieronymi. Suppleat nūc, ſi in aliq̄bus defeci, eximius do. ipſorum aduocatus. Laus Deo.

SVMMAE.

In feudo antiquo collaterales deſcendentes ab eodem ſtipite, qui primo feudum acquiſiuit, inter ſe in infinitum ſuccedunt.

In feudo conceſſo duobus fratribus, alterò eorum ſine liberis decedēte, alter frater non ſuccedit, nec deſcendentes unius alteri ſuccedunt, & nu.13.cum multis ſequentibus.

Et quando in feudo collaterales primi acquirentis poſſint ſibi inuicem ſuccedere, & locum inter eos habeat ius accreſcendi, et quando non, & nu.13.cum multis ſeq.

3 *Ius accreſcendi non habet locum poſt ius quæſitum, nec in contractibus: Quod limitatur, et declaratur infra nu.12.24.et 25.*

4 *Feudum dicitur eſſe quidam contractus.*

5 *In feudo nouo locus non eſt iuri accreſcendi:*

Limitatur, & declaratur infra nu.20.21.& 35.

6 *In donatione facta à principe pluribus locus eſt iuri accreſcendi, ut portio deficiēs etiam poſt ius quæſitum cęteris acquiratur;*

Et quid in feudo à principe conceſſo.

L.vnica C.ſi liberal. Imper. ſocius lib.10.an in feudo à principe conceſſo locum habeat, & nu.23.

7 *In feudo comitatus, ſeu alterius dignitatis ius ſucceſſorium, & ius accreſcendi locum non habet: Contra nu.14.cum ſeq.*

8 *In feudo nouo magis ſucceſſio, quam ius accreſcendi, ſeu ius ſucceſſorium datur.*

9 *L.Vnica C.ſi liber.Imper.li.10.procedit in donatione motu proprio facta, & quid ad hoc, ut locū habeat, requiratur nu.10.*

1 *Feudi conceſſio facta per uerba donamus, et alia merā liberalitatē continētia potius mera donatio feudi dici dēt, quā feudum ſimpliciter, & ſecundum naturam donationis eſt regulanda.*

2 *In contractibus indiuiduis ſui natura habet locum ius accreſcendi, quod dicitur potius non decreſcendi.*

Ius non decreſcendi acquiritur ex prouidentia, & in contractib. etiam locum habet.

3 *In feudis indiuiduis habet locum ius ſucceßorium, ſiue ius accreſcendi, aut potius non decreſcendi inter collaterales primi acquirentis, & tanto magis, ſi etiam feudum eſſet à principe, et ex mera liberalitate conceſſum, nu, 15.& 22.*

4 *Feudum comitatus, ſeu alterius dignitatis de iure dicitur eſſentialiter indiuiduum, quamuis quoad exercitium, & de facto diuidi poſſit.*

6 *Feudum Imperiale ſui natura indiuiduum, & ex donatione principis proueniens accreſcit non ex prouiſione hominis, ſed ex prouidentia legis, etiam ſi ij, quibus accreſcit, nō ſint hæredes.*

7 *Largitas Imperialis fauorabilis eſt, & extendenda.*

8 *In feudo Imperiali ſiue ſit diuiduum, ſiue indiuiduum, locus eſt iuri accreſcendi, ſiue iuri ſucceſſorio etiam poſt ius quæſitum.*

9 *In materia feudali ſeruandum eſt ius commune, quando non reperitur aliquid iure feudi expreſsè deciſum.*

0 *In feudo nouo non habere locum ius accreſcendi non procedit in feudo Imperiali, & indiuiduo, vel conceſſo titulo donationis, & nu.21.& 35.*

1 *In feudis non admitti ius accreſcendi quibus in caſibus uerum ſit, & in quibus non.*

23 *Extenſio de cauſa ad caſum in exorbitantibus ex identitate, & ſimilitudine rationis fieri poteſt.*

24 *In feudis, quando locum habet ius accreſcendi, habet locum etiā poſt ius acquiſitum, & nu.ſeq.*

25 *Iuri non decreſcendi locus eße poteſt poſt ius quæſitum.*

26 *Motus proprius, & quid motu proprio conceſſum eſſe ex pluribus coniecturis, & ex uerbis narratiuis principis concedentis colligi, & præſumi poteſt, & expreſſus ſaltem uerbis generalibus operatur, ac ſi ſpecialiter eſſet expreſſus, nu.ſeq.*

27 *Expreſſum quid verbis generalibus dici, & effectum caſus expreſſi ſpecialiter operari poteſt.*

28 *Motus proprius quando ſingulariter, & ſpecialiter expreſſus eſſe debeat, & quando ſatis ſit, quòd ex coniecturis, & uerbis generalibus collegiatur.*

29 *Literæ gratioſæ ad beneficia ſunt ambitioſæ, & ideo odioſæ, & ſtrictè intelligendæ, & quare in eis motus proprius ſingulariter expreſſus requiratur nu.31.*

30 *Liberalitas, donatio, & beneficium principis ſunt latiſſimè interpretanda, ut ſub verbis id etiam comprehendatur, quod aliàs verbis eſſet exprimendum.*

32 *Verba prægnantia, ſæpiusq; repetita, & geminata proprium animum, motumq; principis oſtendunt.*

33 *Motus proprij uim habet ſecunda iuſſio principis.*

34 *Sine hærede in materia feudali dicitur decedere, qui ſine filijs maſculis decedit.*

36 *Feudum vbicunq; eſt antiquum, uel ex prouidentia, non autem hæreditarium, factum patris renunciantis, aut tranſigentis, etiam accedente conſenſu Imperiali, non poteſt filijs, & deſcendentibus ſuis præiudieare, quamuis pater etiam pro hæredibus promittat non contrauenire.*

37 *Tranſactio, ſeu renunciatio facta etiam de conſenſu domini ſuper feudo non nocet filijs, & deſcendentibus, quibus feudum ex prouidentia debetur, & ad quod ipſi vt liberi ſunt vocati, & nu.44.& 45.*

38 *Idem eſt in feudo hæreditario, quod ſit antiquum à progenitorib. acquiſitum, vt ceſſio, ſeu tranſactio paterna ſuper illo facta filijs, & deſcendentibus etiam hæredibus non noceant, etiam in vita patris, ſi ab alijs bonis allodialibus paternis abſtineant, & nu.44.& 45.*

39 *Feudum antiquum deſcendentes habent non à patre, ſed à genere, & progenitoribus, qui illud acquiſiuerunt.*

40 *Pater filios ſuos hęredes beneficio legis fraudare non poteſt.*

41 *Filius hæres patris quando contra factum patris poſſit uenire.*

42 *Pater in feudo, quod ad ipſum ex prouidentia legisq; prouiſione peruenit, non poteſt filijs ſuis etiam hæredibus cum beneficio inuentarij præiudicare, niſi quatenus vires hæreditariæ ſe extendunt.*

43 *Ius accreſcendi eſt prouiſio legis, & non hominis.*

44 *Pater arrogatur poteſt filio arrogato in quarta ſibi debita ſubſtituere pupillariter, ſed non per fideicommiſſum.*

45 *In feudo antiquo pater non poteſt filijs etiam hæredibus præiudicare, niſi quando uni ex filijs relinqueret, uel ad illius fauorem aliter diſponeret.*

46 *Alex.in conſi.xiij.lib.5.loquens de renunciatione, ſeu tranſactione facta ſuper feudo declaratur.*

47 *Alex.in d.conſi.xiij.volens feudum receptum pro ſe, & hæredibus maſculis dici quid hæreditarium, & non tranſire ad filios, niſi ſint hæredes, reprehenditur.*

48 *Tranſactio, & renunciatio facta à veſallo etiam pro hæredibus ſuis, de quibus hæredibus intelligatur, & quomodo illa uerba pro hæredibus ſuis ſint interpretanda.*

49 *Fideicommiſſo reciproco propter ęqualitatem ſeruādam cenſetur per diuiſionem renunciatum, ſecus, ſi inæqualitas reſultaret.*

50 *Renunciatio, ſeu tranſactio ſuper feudo facta à vaſallis in manib. domini non ſolum de iure, quod ipſi tunc habebant, ſed etiam, quod in futurum habere poſſent, ipſis etiam quoad ius futurum, quod poterat quomodocunq; competere, præindicat.*

51 *Et illo, cui feudum ex huiuſmodi tranſactione, ſeu renunciatione fuit acquiſitum, decedente ſine liberis, quis ad feudum admittatur, & nu.53.*

52 *Collaterales in pari gradu ſimul in capita, & non in ſtirpes admittuntur*

mittuntur ad ſucceſſionem illius, qui ſit ultra quartum gradũ.
53 *Tranſactione, ſeu renunciatione feudi facta inter aliquos etiam per uerba prægnantia, ſi unus ex illis decedat ſine liberis, quis ad eius partem admittatur.*
54 *Vaſallo feudum agnato, ſeu extraneo cum conſenſu domini alienante, & poſtea decedente, & quis in feudo ſuccedat.*
55 *Feudum ſi ex diuiſione ad unum ex pluribus deuenit, & is ſine liberis deceſſit, quis ad feudum admittatur.*
56 *Alex. in conſi. xiij. in ij. dubio lib. v. declaratur.*

EPITOME.

In feudo nouo à Principe ꝯceſſo titulo donationis, & ĩ feudo Comitatus, ſeu alterius dignitatis indiuiduo locũ eſſe iuri accreſcendi, ſeu iuri ſucceſſorio ẽt poſt ius quæſitum, ut portio vnius ad alios etiam collaterales dicto iure perueniat, hic demoſtratur.

Tranſactionẽ, & renunciationẽ ẽt cũ conſenſu domini, & pro hæredibus factã ſuper feudo antiquo, & ex prouidentia, ſeu legis prouiſione, & vt liberis ſimpliciter debito, & in aliis caſibus etiam, quãdo eſſet hæreditarium, non nocere filiis, & deſcendentibus ipſius tranſigentis, ſeu renunciatis, probatur.

Ad feudum, ſuper quo tranſactio, ſeu renũciatio inter aliquos facta fuit, ſi vnus ex illis ſine filiis decedat, alios agnatos, qui de iure debuiſſent ſuccedere, ſi tranſactio, vel renunciatio facta non fuiſſet, ſimul admitti, oſtenditur.

CONSILIVM LXX.

PRAESVPPOSITO ſine veri præiudicio, ꝙ feudum Corrigię non ſit feudũ antiquũ, ſed nouum tãquam de nouo conceſſum à Federico Romanorum Imperatore Comiti Manfredo acceptanti pro ſe, & fratribus ſuis, & do. Nicolao eius nepote filio ex alio Nicolao olim fratre ipſius do. Mãfredi, dubitatur, utrum per mortem do. Ioannis Galeatij filij præfati do. Nicolai nepotis, vt ſupra, pars ſua feudi dicatur reuerſa ad Imperatorem dominum, an verò iure ſucceſſorio, ſiue vt quidã dicunt, iure accreſcendi trãſiuerit ad collaterales agnatos, qui à præfato do. Manfredo deſcenderunt. Et ſi præſupponeretur illud eſſe feudum paternum, ſeu antiquũ, propterea quod initiũ habuiſſet à cõi ſtipite dñorum de Corrigia, puta à Giberto primo, aut ab illius filio Gerardo, prout ad hoc probandũ ſufficerent fama publica, & alię coniecturæ ad tradita per Alex. in conſi. 15. in 5. volu. & conſequenter dictus Ioannes Galeatius, & Gibertus quartus, & filij do. Borſij, fuiſſent deſcendentes primi acquirentis, profectò nullũ extaret dubium, quin ius ſucceſſoriũ inter eos locum haberet, qm̃ hæc eſt re-
1 gula firma, † ꝙ ĩ feudo antiquo collaterales inter ſe ſuccedunt in infinitum, ſi ipſi deſcẽdant ab eodem ſtipite, qui primo feudũ acquiſiuit, vt in c. 1. de nat. ſucceſ. feu. c. 1. §. cum verò qui feud. dare poſſ. & ibi doct. maximè Moder. in 3. col. & in 19. col. & in c. 2. de prohib. feud. alie. per Lotharium in fin. & in c. 1. de gradi. ſucce. in feud. in princ. cum aliis pluribus, quæ poſſent allegari: ſed qm̃ ſuper hoc dubitatio nõ uertitur, vlterius non progredior, ſolum. n. inſiſtendum eſt in hoc caſu, quo feudum Corrigiæ ſit nouũ, ut ſupra an per mortem præfati do. Ioannis Galeatij feudum fuerit pro parte ſua reuerſum ad Imperatorem, an verò ſpectauerit ad collaterales agnatos, qui à do. Manfredo deſcenderunt; & prima fronte vr̃, ꝙ ius ſucceſſorium locum non habuerit, quoniã
2 † regula eſt, ꝙ collaterales primi acquirentis nõ ſuccedunt in feudo, & ideò ſi duo fratres acceperint

feudum, & alter eorum deceſſerit ſine liberis
ei non ſuccedit, ſed pars ſua feudi ad domin
uertitur, vt in c. 1. de grad. ſucceſ. in feud. & in
duobus fratribus de nouo beneficio inueſti
ctores cõiter: ſimiliter deſcendentes vnius
gulariter non ſuccedunt d. c. 1. §. cũ verò qui
re poſſ. & ibi Præpo. & doct. alii: Illis tamen
quibus collaterales primi acquirentis poſſ
cedere, quod non regulariter, ut ſupra, ſed
certis caſibus ſpecialibus, ut quando hoc fu
uentum, uel quando feudum eſſet emptũ, & 7
tum cõi pecunia, vel communibus armis,
contra hoſtem Regis, & domini certauerin
1. de beneficio fratris, & in d. c. 1. §. cũ verò,
inuicem poſſent ſuccedere, ſeu inter eos ha
cum ius accreſcendi, & ſecundum Baldum,
lius, in d. c. 1. §. & quia, ius ſucceſſorium uſq;
mum gradum tantum, vt in d. c. 1. §. cũ verò,
rant ſcribentes ibi: ſed feudũ Corrigiæ fuit
conceſſum do. Manfredo, & fratribus, & do
lao eius nepoti ex fratre, ergo ſi Ioannes G
deſcendens do. Nicolai ſine filiis maſculis
do. Gibertus filius do. Manfredi non potuit
di ſuccedere in parte feudi ipſius do. Ioannis
tij, ſed illa debuit ad Imperatorem dominum
ti, quia feudum illud non erat tale, in quo
laterales primorum acquirentium ius accr
locum haberet, qm̃ non fuit emptum, nec ac
de cõibus bonis, nec de cõmunibus armis, ne
3 contra hoſtem dñi certauerint. ¶ Secundo
quæſitum non eſt locus iuri accreſcendi, qu
tio accreſcit portioni, & non perſonæ, niſi in
ctu, vt in l. 1. §. interdum, ff. de uſufructu acc
glo. in l. ſi mihi, & titio, & ibi doctores cõit
verb. obl. item in contractibus non habet lo
accreſcendi, auth. ſi quando, C. de conſti. pe
ſeruum, §. ſicut ſeruus, ff. de acq. rerum dom
4 l. ſi mihi, ergo in feudo ceſſat, † quod quide
tur eſſe quidam contractus, ut pręſupponunt
alij in prælud. feud. in verſicu. ſed pone &c.
5 † hoc probatur in c. 1. in fi. de feu. Marchiæ, &
1. §. cum verò, in c. 1. de gradi. ſucceſ. in feu. in
de duob. fratrib. de nouo feu. inueſtit. & in de
benefi. fratris, vbi in feudo nouo nõ eſt locus
creſcẽdi. Quòd aũt feudũ Corrigiæ ſit feudũ
conſtat ex prima inueſtitura facta per Federi
Manfredo acceptanti pro ſe, fratribus, & do.
lao eius nepote, ex quo nõ apparet illud fuiſſe
ab aliquo eorum aſcendente acquiſitum. ¶
6 † ſpeciale eſt in donatione facta à principe pl
vt portio deficiens ẽt poſt ius acquiſitũ cæter
ratur, vt in l. 1. C. ſi liberalitatis imp. ialis ſocius
& illa diſpoſitio non eſt trahenda ad materia
lẽ, & qn̄ feudũ eſſet conceſſum à principe, tũ q
diſpoſitio exorbitans, argumento eorũ, quæ
tur in c. quæ à iure cõi de reg. iur. in 6. & plen
verò, §. de viro, ff. ſolu. matr. tum quia in feu
preſsè ꝯriũ eſt diſpoſitum, ut in d. c. 1. de gra
ceſ. in feud. cum ſi. ſupra allegatis, ergo diſpo
feudali ſtandũ eſt c. 1. de feudi cognitione, tu
rõ, quæ militat in donatione principis, ceſſar
do, qm̃ feudum reſpicit ſeruitium dño præſta
non eſt omnino gratuitum, quãuis dicatur be
la actio gaudium tribuens capienti, vt in c. 1.
ficium in quibus cau. feud. amit. & ſecundũ B
in prælud. feu. ſit gratuita conceſſio, ſeu gra
dã continens ad tradita per Innocen. in c. 2.
feudis: & ꝙ d. l. vnica locum non habeat in
ẽt à principe conceſſis, tenent And. Iſer. Al
Præpoſitus in c. 1. de duob. fratribus, & ibi M

Landen.Iſer.in c.1. de duobus fratribus à capit. inue-
ſtit.Salic.in l.unica.C.quando nō peten.partes in 11.
q.Iaſon in d.l.ſi mihi. & in l. re coniuncti. de legat. 3.
Corneus in conſi. 196.in 3. col. in 2.volumi. Curtius
in tractatu feudorū, in ſecunda parte ſub rubrica, an
in feudis habeat locū ius accreſcendi, ergo in caſu no
ſtro quãuis feudū Corrigiæ fuerit ab Imperatore con
ceſſum, tñ ex quo nouum eſt, nō poteſt dici ius accre-
ſcendi, ſeu ius ſucceſſoriū in eo locū habere. ¶ Præte-
rea † in feudo Comitatus Marchiæ, ſeu alterius digni
tatis non habet locū ius ſucceſſorium, ut eſt text.in c.
1.in fin.de aliena.feudi. ibi ſucceſſio non eſt, hoc eſt
ius ſucceſſorium locum non habet: & quamuis ꝯ̃riū
dicatur uſurpatum, tñ uſurpatio illa non eſt recepta,
ſed reprobata, ut in cap. 1. in prin. de feudo Marchiæ.
Rurſus intelligendo illū tex. de ſucceſſione propria,
ſi in feudo Comitatus non datur ſucceſſio, uidelicet
ut filij ſuccedere parentibus non poſſint, ut in d. c. 1.
de feudo Marchiæ. iuncto d.c.1. in fi. de aliena.feudi,
à fortiori non poterit habere locū ius accreſcēdi, ſeu
ius ſucceſſorium inter collaterales, p̄ſertim poſt ius
quæſitum, quia † in feudo nouo magis datur ſucceſ-
ſio, quã ius accreſcendi, ſeu ius ſucceſſoriū, ut eſt tex.
clarus in d.c.1.§.cū uerò.qui feu.dare poſſ.c.1.de gra-
di.ſucce.in d.c.1. de duo. fratri. de nouo benefi. inue-
ſti.& in d.c.1.de benefi.fratris. Præterea † diſpoſitio d.
l.unicæ procedit, qñcunq; princeps feciſſet donatio-
nē ſuo proprio motu, ut colligitur ex tex. ibi. & gloſ.
Doct. & Iaſon in d.l.re cōiuncti. Sed motus proprius
non p̄ſumitur, niſi fuerit expreſſus. c.ſi motu proprio.
cū ſimil. de preben. in 6. ergo in caſu noſtro non pōt
habere locū diſpoſitio illius tex. cum feudū non appa
reat fuiſſe conceſſum proprio motu principis. Adde,
† ꝙ ad hoc, ut diſpoſitio d.l.unicæ uendicet ſibi locū,
requirit, ꝙ alter ex his, quibus facta fuit donatio Im-
perialis, deceſſerit ſine herede, ut in illo tex.& ibi hoc
tenent glo.& Docto. Alex.in conſ.24.in 5.volu.Salic.
Petrus, & Cyn.in l.1.C.unde uir, & uxor, ſed Comes
Ioan.Galeatius deceſſit cū heredibus tam ex teſtamē
to, q̃ ab inteſtato, qui potuiſſent ei ſuccedere, ſi teſta-
mentum non feciſſet, ergo &c. ¶ Cæterum, his om-
nibus non obſtantibus, ꝯ̃riam opinionē ueriorē eſſe
ex pluribus exiſtimo, primo q̃a dicta aſſerta noua cō-
ceſſio facta à Federico Imperatore de feudo Corri-
giæ facta fuit ex mera liberalitate principis non habi-
to reſpectu ad aliquod ſeruitiū, nã in conceſſione nul
la habita fuit mentio de ſeruitio, ſeu de onere aliquo
præſtando. Item conceſſio illa facta fuit per uerbum
donamus, & per alia uerba merã liberalitatē continē
tia, ut ibi, ut munificētiã noſtræ liberalitatis Imperia-
lis ulterius perſentiant, & ibi, & uberiori proſperitate
profuit, quanto idem manſuris ſuæ uirtutis donaria
largiori benignitatis munere fuderit &c. & ibi aucto
ritate noſtra Cæſarea, ſanè quoque Principum, Comi
tū, Baronū, Procerū, & fidelium noſtrorū accedente
conſilio, de certa noſtra ſcientia, ac Imperialis pote-
ſtatis plenitudine præfatū Manfredū, Antonium, Gi-
bertū, & Nicolaum nepotē ex alio Nicolao, & eorum
legitimos hæredes ſublimauimus, & ereximus nobi-
les Comites, & eiſdem fratribus Nicolao, nec nō eo-
rū hæredibus eundem Comitatū in feudū nobile ſa-
cri Imperij cōferimus, & donamus &c. † Per quæ uer-
ba donamus, & alia, de quibus ſupra, quæ etiam refe-
renda ſunt ad conceſſionē feudi. iuxta ea, quæ haben
tur in l.talis ſcriptura.in fi.& ibi Bart.ff.de lega.1. in l.
ſi ſeruus plurium.in fin.eodem tit.& in c.cum ſpecia-
li.per Abb.& alios extra de appella.conſtat Imperato
rē Federicum uſum fuiſſe mera donatione, & libera-
litate in concedendo tale feudum: & ideò ſequitur, ꝙ
huiuſmodi feudum non eſt cenſendum feudū ſimpli
citer, ſed potius dici debet mera donatio feudi, & ſe-
cundū naturã donationis eſt regulanda, ut uoluit Ol
dra.in ſuo conſi.159.quē ſequitur Alex.in conſ.24. in
5.volu.in 4.col.Sozi.in cōſi.66.in 3.volu.in 1.col. De
cius in conſi.32.in 1.volu.Iaco.Aluero.in c.1.§.dona
re.per illū tex. cū glo.qualiter olim feu.alie.pot. & ibi
alij, & hoc ēt uoluit Iaco.Ardizo. in ſua ſumma. Sed
in donatione facta à principe, ſeu in cōceſſione facta
ex mera liberalitate imperiali habet locū ius ſucceſ-
ſoriū, & portio deficiētis ſine hærede accreſcit ſociis,
ut in d.l.unica.per quã legē Bart.in d.l.re cōiuncti. in
5.col.dixit, ꝙ in ꝯ̃ctibus, & in indiuiduis habet locū
ius accreſcendi, ergo in caſu noſtro do. Gibertus ad
partē do.Ioan. Galeatij per ius accreſcēdi admitti po
12 tuit. ¶ Secundo † quamuis in contractibus locum nō
habeat ius accreſcendi, ut ſupra, tñ hoc fallit, qñ ſu-
mus in indiuiduis ſui natura, ut concludunt Barto.&
magis cōiter ſcribētes, quos refert, ſequitur, & defen-
dit Alexan.in d.l.ſi mihi, & Titio.in 2.col.per tex.in l.
propriū.ff.cōmunia prædio. & Bart.in d.l.re coniun-
cti.in d.6.q. & tunc non dicitur eſſe propriè ius accre-
ſcendi, ſed potius nō decreſcendi, quod ius dr̃ acquiri
ex prouidentia, & in ꝯ̃ctibus ēt habet locū, ut uolunt
Paul.de Caſt.& alij poſt Bar.in l.ſtipulatio iſta.§.eum
qui.ff.de verb.oblig.& benè facit tex.in l.1.§.commu
nis ſeruus duorū.ff.de ſtipula.ſeruo. Salice. & alij in l.
13 unica.in 10.q.C.qñ non peten.partes, & † ꝙ in feudis
indiuiduis habeat locū ius ſucceſſorium, ſiue ius ac-
creſcendi, uel melius loquendo ius nō decreſcendi,
tenet Ioan.Andr.in addit.ad Speculum.in tit.de feu-
dis in rub.gl.cōiter approbata in d.c.1.de duobus fra-
tribus.de nouo benefi.inueſtit.quã ibi ſequuntur Bal.
Iſer.Præpo.& alij feudiſtæ.Bal.in l.unica.in ulti.colu.
C.quando non peten.partes.Alex.in d.l.ſi mihi, & Ti
14 tio, qui alios allegat in 2.col. ſed † feudū Comitatus,
uel alterius dignitatis, quale eſt feudū Corrigiæ, dici-
tur eſſe de iure indiuiduum eſſentialiter, ut in c. 1. §.
præterea.de prohib.feud.alien.per Fede.cum ibi not.
per Docto.quamuis quoad exercitiū, & de facto poſ-
ſit diuidi, ad tradita per canoniſtas, Ant.Abb.& alios
in c.prudentiam.de offi.deleg. & ibi Imol.& Alex. in
conſi.25.in 5.vol. poſt Bar.in l.inter tutores.ff. de ad-
mi.tuto.ergo &c. ¶ Tertio iſtud feudū eſt indiuiduū,
quia eſt feudū comitatus, itē prouenit à donatione,
& mera principis liberalitate, ut ſupra, ergo in eo de-
bet habere locum ius ſucceſſorium inter collaterales
15 primi acquirentis, † qm̃ ſi qñ conceſſio eſt ex mera
principis liberalitate, habet locū.d.l.unica, uel qñ ſu-
mus in feudis, ut per Ioan.Andr.in addi. ad Specul.in
rub.de feudis, uel qñ ſumus ī indiuiduis, ut dictū fuit,
ergo à fortiori hoc dicendum eſt, quando omnia iſta
uincula ſimul cōcurrunt, ut quia ſit feudū à principe
conceſſum, itē ex mera liberalitate, necnon ſit feudū
indiuiduū.argumento c.1.de tregua, & pace. & auth.
16 itaque.C.cōmunia de ſucceſſio. ¶ Quarto † qñ feudū
Imperiale eſt ſui natura indiuiduum, & prouenit ex
donatione principis, non dicitur accreſcere ex proui
ſione hominis, ſed ex prouidentia legis, quæ ita pro-
uidet in caſu iſto, ut in d.l.unica. C. ſi liberali. Impe-
ria. ergo accreſcet ſociis, etiam ſi non ſint hæredes,
quia iure proprio, & non iure hæreditario dicitur ac-
17 creſcere ex priuilegio largitatis Imperialis, † quæ fa-
uorabilis eſt, & extendenda.argumento l fi.ff.de con
ſtitutio.princi. c.cū dilecti. extra de donatio. Cyn. in
d.l.unica.C.quando non peten.par. in fin. uerbis. ar-
gumēto l.ſed ſi plures.§.in arrogato.ff.de vulg.& pu-
pil.ergo licet dominus Gibertus non fuerit hæres di-
cti do. Ioan. Galeatij, tamen ex prouidentia legis il-
lius portio fuit acquiſita ipſi domino Giberto per ius
ſucceſſorium, ſeu non decreſcendi.

¶Et

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

18 ¶Et hanc opinionem, †ꝙ in feudo imperiali, ſiue ſit diuiduum, ſiue indiuiduum, locus ſit iuri accreſcendi, ſiue iuri ſucceſſorio ēt poſt ius acquiſitū, per textū in d.l.unica. C.quan. non pet. par. indiſtinctè uolunt Doct. cōiter, Io.And.in addi.in d.rub.de feu.& Bald. in d.l.unica.& in l.unica.in §. primo.C.de cad. tol.in d.c.1.ibiq; Iac.Aluar.de duob.fratrib.de nouo beneficio inueſt. & in c.1. de duob.fratribus à capita. inueſtit.Raphael, Pau.de Caſt.& ibi Alex.qui latè hoc examinat,& defendit in d.l.ſi mihi.& Titio. Alex.in cōſ. 2.in 5.volumine.quod habetur etiam nu.30. in 1.lib. Cyn.in d.l.unica.C.quando non peten.partes. Bar.in d.l.unica.C.ſi liberali.imperialis.& ibi Baldus, Angelus in d.l.unica.C.quando non peten.partes. Anto.in c.1.de feud.in glo.in ver.conſortē. Romanus,& Corneus in d.l.unica.C.quando non peten.par. And.Barba.in c.1.extra de feudis.in 5.col.Franci.Aret.in conſil.penulti.Iaſ.in conſi.136.& conſi 117.in 4.lib.Paul. de Caſtr.in conſi.156.cum ſequen.ſecundum numerū antiquum.Sozi.in d.conſi.56.in 3.volumi. qui infinitos allegat,& dicit hanc eſſe cōem opinionē. idēq; dicit Alex.in d.conſi.24.in 5. uolumi.in 3.col. Floria. in l.1.§.interdum.ff.de uſufruc.accreſcen.& in l.proprium.ff.communia prædiorum.itaq; ſecundū hanc opinionem omnino iudicandum eſt.argumento eorū, quæ uolunt Ioan.Andr. & alij in c.1. circa fi. extra
19 de conſtit. ¶Vltimo prædicta ſic corroborātur, †qñ in materia feudali nō reperitur aliquod expreſsè deciſum, tunc ſeruādū eſt ius cōe.c.1. de feudi cogn.gl. in c.1.de gradi.ſucceſ.in feu.Bal.in l.2.C.de ſuis, & legit.& in l.cū oportet. in prin.C.de bonis, quæ liberis. ſed qñ feudum fuit cōceſſum à principe, maximè ex mera liberalitate, & donatione, non reperitur deciſum per iura feudalia, utrū ius accreſcendi in feudo nouo locū habeat, ergo in hoc ſtandū erit diſpoſitioni iuris cōis diſponentis, ꝙ in donatione facta à principe locū habeat, ut eſt tex.in d.l.unica. C.ſi liber.im-
20 per. ſocius. ¶Nec †aduerſantur iura feudalia uolentia, ꝙ in feudo nouo non procedat ius accreſcēdi, ut in d.c. 1. de duo. fra. de nouo beneficio inueſtit. & in c.1.de gradi.ſucceſſ.in feu. cum ſimilib. ſupra allega. quia nō loquuntur in feudo imperiali, & indiuiduo, de quo nos loquimur, uel ſaltē non loquuntur de feudo imperiali conceſſo titulo donationis, de quo iudicatur non ut de feudo, ſed ut de donatione, ut iam dictū fuit, poſt Oldradū, & alios, ergo in illo ius ſucceſſoriū, aut ius accreſcendi locū habere potuit. ¶Non obſtāt ea, quę ſupra primo loco ex aduerſo fuerūt adducta, & in primis illa iura feudalia, quæ vidētur non admittere ius accreſcendi in feudis, ut in d. c.1. §. cū uerò.qui feu.dare poſſ.& in d.c.1.de duobus fratribus
21 de nouo beneficio inueſtit.cū ſimilibus. qm̄ †hæc iura loquuntur in feudo nouo conceſſo ab alio, q̃ à principe, ſecus in conceſſo à principe.Secundo & ſi in feudo nouo conceſſo à principe idē dici poſſet, quod in alio feudo nouo conceſſo ab inferiore, ut quidam tenuerunt, de quibus ſupra, (quod exp̄ſsè negatur,) tñ in feudo nouo conceſſo ex donatione, & ex liberalitate principis ſecus eſt dicendū per textum in d.l. unica. C. ſi imperialis liberalita. ſocius per ea, quæ dicta ſunt. Tertio dico, ꝙ ſi in feudo indiuiduo habet locū ius accreſcendi, ſeu ius non decreſcendi, ut dictū eſt,
22 †quanto magis ergo, ſi feudum nouum ſit à principe conceſſum, & ſit indiuiduū, quia ſonet in nomen dignitatis, ac ēt fuerit conceſſum ex cauſa donationis? nā abſq; dubio in illo poterit eſſe locus iuri accreſcēdi per textum in d.l.unica.C.ſi libera. imperia. iuncta gl.cōiter approbata.in d.c.1.de duobus fratrib. de nouo beneficio inueſtitis.& iunctis ijs, q̃ ſupra ſunt cōſiderata. Et in hoc caſu, hiſque omnibus cōcurrētibus

nō loquuntur iura prohibētia ius accreſcēdi in fe nouo. Nec in caſibus iſtis ſimul connexis loqu Doctores dicentes.d.l.unicā.in feudo cōceſſo à cipe locū non habere, ut infra ēt dicetur. Nonā ꝙ dicta lex unica ad feuda conceſſa à princip
23 non poteſt, quia eſt exorbitans: nam reſponde ex identitate, immò ex ſimilitudine rationis bitantibus pōt fieri extenſio de caſu ad caſum, textus clarus, ibiq; Abb.& cōiter canoniſtæ in dilecta. de confirma. utili, uel inutili.l. filium ff.ad Macedo. Alex.in l.1.§.hoc aūt.in ultimis ff.ad trebell.& ibi Sozi.in §.in filiis.in 4.col.& ff.ſolu.matrim.in 2.col.Alex.in l.1.in prin.in de verb.oblig.Imol.in l.ſi uerò.§.de uiro.ff.ſo trim. ſed eadem ratio, de qua in d.l. unica.m caſu noſtro, quia feudū proceſſit ex donation ratoris, immò maior, quia feudū eſt indiuidu de per ſe facit eſſe locū iuri accreſcēdi, ut ſupra idē dicendū eſt in caſu iſto, quod habetur in d ca, ut ēt poſt ius acquiſitū poſſit habere locū iu
24 ſcendi: † & quāuis regulariter poſt ius acqui deberet locum habere, tamen qñ ius accreſce portioni, ſed potius perſonæ, tunc non conſi portio deficiens, & an ius fuerit iam acquiſitū tione deficienti, ſed ſolum conſideratur perſo patet in vſufructu, qui etiam poſt ius acquiſi creſcit non portioni, ſed perſonę, ut in l.1.§.in ff.de vſufruc.accreſcen.iuncta l.1.ff.de ſeruit betur in d.l. ſi mihi, & Titio. cum ſimil. Sed in his caſibus, quibus portio deficiens accreſcit, tioni, ſed potius perſonæ dicitur accreſcere, uſufructu, qm̄ feudum cenſetur quidam vſuf vt eſt textus in c. 1. §. beneficium. in quibus amitta. ergo nō eſt curandum, vtrum portio fuerit ſemel acquiſita, necne: & in feudo ha nē conſiderant, ſi rectè inſpiciantur. Docto. & quia. & ibi Bal.qui feu.darę poſſ. & præcipu conſi.68. ex themate p̄dicto, & hæc etiam po ratio, quare in terminis d.l.unicæ. portio iam ta accreſcit, qm̄ ibi perſonæ, & nō portioni ac
25 vt ex illo text.colligitur. ¶Præterea † quāuis p quæſitum non ſit locus iuri accreſcendi, tamē ſe locus iuri non decreſcendi ex aliqua ratione tentur ſcribentes in d.§.& quia.& ratio vnà po ſe liberalitas principis, quæ eſt fauorabilis, & ex da, ut in l.fi.ff.de cōſtit.princip.ut dicit Cyn.in d ca.in fi.uer.C.quando non peten.partes.Alia eſ teſt ratio, qm̄ ſumus in indiuiduis, in quibus p quæſitū portio deficiens non decreſcit, & ideo acquiritur non per ius accreſcendi, ſed per ius n creſcendi, ut dicunt ſcribentes, & refert Alex.in mihi, & Titio.ff.de verb.oblig. Præterea dicit F nus de ſancto Petro in l.proprium. ff.commu dio. ꝙ in feudis ius accreſcendi poteſt habere lo ēt poſt ius quæſitū, ſed in caſu noſtro adeſt libe principis, quia feudum fuit conceſſum ex titu nationis, item eſt indiuiduum, nil mirum ergo poſt ius quæſitum potuit actualiter acquiri per decreſcendi, ſeu per ius ſucceſſorium. ¶Non ꝙ diſpoſitio d.l.unicæ. regulariter non poteſt locum etiam in feudo principali, qm̄ illa pro quando proprio motu principis donatio facta ipſe liberalitate uſus eſt, ſed motus proprius n præſumi pōt, niſi de eo expreſsè apparet, ut in c tu proprio. de præben.in 6. & in caſu noſtro qu Corrigiæ fuit à Federico conceſſum, non appa preſsè, quod fuerit ſuo motu proprio conceſſ go &c. Quia licet hęc obiectio aliqualiter ſtr demonſtrandū, ꝙ d.l. vnica locū nō habeat in ꝓceſſo à principe ēt titulo donationis, q̃uis ali

rit demonſtratũ ius accreſcendi, ſeu non decreſcendi
potuiſſe locũ habere, tñ ſubſtinendo etiã, ꝙ diſpoſitio
d.l.vnicę poſſit ad caſum noſtrũ adduci, conſidero, ꝙ
nõ apparet expreſsè in caſu noſtro feudũ Corrigię cõ
ceſſum fuiſſe ad ſupplicationẽ dd. de Corrigia, prout
ad illorũ ſupplicationẽ alia feuda eis conceſſa fuerũt,
& ideò ſicut Imperator Federicus dixit, & narrauit
alia feuda conceſſiſſe ad illorũ petitionem, ita ſimili-
ter dixiſſet de feudo Corrigiæ; quod cũ non dixerit,
immò ꝯ̃rium, ꝙ ex ſua liberalitate cõceſſit, infertur,
ꝙ non ad petitionẽ, ſed ex ſuo motu proprio, quia ſi
ad petitionẽ illorum idẽ feciſſet, profectò dixiſſet. ar-
gum. c. ad audientiam. de decimis. l. vnica. §. ſin autẽ
ad deficientis. C. de caducis tol. cum ſi. l. ſi ſeruum. §.
non dixit Prætor. ff. de acq. hæred. & ex verbis narrati
uis Principis reſcribentis ſumitur argumentum cle-
men. 1. cum ibi not. de probationibus. & in clem. non
poteſt. de procuratoribus. & de hoc in caſu noſtro nõ
ſumus in dubio, quia ex pluribus cõiecturis, & ex uer
bis Principis cocedentis põt colligi motus proprius
Principis, qm̃ quæ ex coniecturis inferuntur, & colli-
guntur, euidenter, & expreſsè dicuntur conſtare. l. li-
cet Imperator. ff. de leg. 1. l. nomen. §. verbum ex legi-
bus. ff. de verb. ſignif. Præterea † licet motus proprius
Principis non fuerit uerbis ſpecialibus, ſeu indiuiduis
in caſu noſtro exp̃ſſus, tñ verbis generalibus, ſeu ſpe-
cialibus dici põt expreſſus, quod ſatis eſt ad hoc, ut q̃d
dicatur expreſſum, & effectus caſus exp̃ſſi operetur,
vt colligitur ex ijs, quæ dicũtur. de vulg. ſeu pupil. ex-
preſſa in cõpendioſa, quæ licet non dicatur verbis in-
diuiduis, & particularibus expreſſa, tñ dr̃ expreſſa uer
bis generalibus per Bar. in l. 1. & in l. Centurio. & ibi
Doct. omnes. ff. de vulg. & pupil. & conſtat etiam ex
ijs, quæ habentur maximè per do. Franciſcum de Are
tio in c. 1. de reſcriptis. & per Bar. in l. ſi quis. in princ.
ff. de leg. 3. & in l. fi. vbi Alex. in apoſt. ad Bar. C. ſi con-
tra ius, vel vtil. pub. per Paul. de Caſtr. in conſi. 281. in
primo lib. incipien. in facto præſenti, vbi ad derogan-
dum legi, ſeu ad tollendum teſtamentum, quod ha-
bet clauſulam derogatoriã ad ſequentia, ſufficit ſpe-
cialis derogatio facta per uerba generalia, quãuis in-
diuidua, & ſingularis mentio non interueniat, qm̃ ta-
lis derogatio cenſetur ſpecialis, & expreſſa, ergo mo-
tus proprius dicetur expreſſus, ſi non uerbis ſingula-
ribus, & ſpecialibus, ſaltẽ verbis generalib. Adde, † ꝙ
tunc fortè requiritur exp̃ſſa, & ſingularis clauſula mo
tus proprij, alioquin conceſſio facta ex importunita-
te petentis cenſeretur, qñ ſumus in literis gratioſis ad
beneficia, quæ dicuntur rigoroſæ, & odioſæ, & in qui-
bus fit ſtricta interpretatio taliter, ꝙ omiſſum hr̃ pro
omiſſo. l. quicquid aſtringendæ. ff. de verb. obli. ſecus
in literis merè gratioſis, & ex liberalitate Principis cõ
ceſſis, vt qñ ipſe donaret, ſeu ex liberalitate ſua feudũ
cõcederet, vt factum fuit in caſu, de quo agitur, quia
tunc ſatis eſſet, q̃ motus proprius ex coniecturis, & ex
verbis generalibus colligeretur, quamuis non ex in-
diuiduis, & ſingularibus, ut in d. l. unica. iunctis not. ꝑ
Bar. in auth. quas actiones. C. de ſacroſan. eccle. in 2.
col. ex cuius verbis colligitur, q̃ ex illis verbis ex libe-
ralitate noſtra, ac auctoritate noſtra, uel ex aliis ſimi-
libus motus proprius Principis colligitur. Et ratio di-
uerſitatis eſſe poteſt, quoniam † literæ gratioſæ ad be
neficia ſunt ambitioſæ, & ideò odioſæ, & ſtrictè intel-
ligendæ, ut in c. quamuis. de pręben. in 6. cum ibi not.
& conſequenter quicquid in illis fuit omiſſum, & nõ
expreſſum verbis ſingularibus, cenſetur omiſſum. ar-
gum. d. l. quicquid aſtringendæ. & in d. c. quamuis. cũ
ſi. Sed † liberalitas, & donatio, ſeu beneficium Princi
pis eſt latiſſimè interpretandum, vt ſub verbis com-
prehendatur id, quod aliàs verbis exprimendum eſ-
ſet. l. fi. ff. de conſtit. principum. d. l. unica. c. cum dile-
cti. extra de donationibus. vbi caſus. & hæc reſponſio
infertur ex ijs, quæ habentur per dominos de Rota in
deciſio. 332. in nouiſ. incipien. licet Romana. in verſi.
poteſt etiam aliter reſponderi &c. vbi dicunt, ꝙ dictũ
in d. c. ſi motu. eſt ius nouũ, & rigoroſum, ut ibi no. in
fi. vlt. glo. & ideò non recipit extenſionẽ: hæc ſunt uer
31 ba illius deciſionis. Præterea † ideò requiritur motus
proprius in literis ad beneficia, ut appareat apertè, &
euidenter de mente principis ſic volentis cõcedere,
vt habetur in d. c. ſi motu proprio. nam clauſula mo-
tus proprij non tollit defectũ intentionis, vt ibi no. er
go ſi ſimus in materia, in qua fieri ſolet lata interpre-
tatio, ut in ultimis uoluntatibus, uel in beneficijs, d. c.
cum dilecti. ſatis erit motum proprium ex mente eui-
denti ipſius principis demonſtrare, quæ mẽs colligi-
tur ex uerbis, & diſpoſitis, & aliis coniecturis, quæ col
ligi poſſunt ex alijs prouiſis in eadem diſpoſitione. ar-
gum. d. l. licet Imperator. cũ ſimil. ſupra allega. & ha-
betur per dominos de Rota in dicta deciſione 332. in
verſi. immò ſecundũ Ioan. de Lignano &c. ¶ Sed ul-
tra p̃dicta in caſu noſtro poteſt colligi euidens mens
principis, ꝙ motu ſuo illud fecerit, & deliberatè con-
ceſſerit, nam ſæpius repetendo liberalitatem ſuam di
cit ſe conceſſiſſe, ut ibi ex Imperiali liberalitate, & ibi
donamus, & ibi donaria largiori benignitatis mune-
re, & ibi auctoritate noſtra Cæſarea, & ibi ac Imperia
lis poteſtatis plenitudine &c. quæ uerba ſæpius repeti
ta claram principis mentem arguũt, ꝙ hoc multũ de
32 liberatè, & ꝓprio motu fecerit, † nam uerba tàm prę-
gnantia, & ſæpius repetita, & geminata proprium ani
mum, motumq́; principis oſtendũt. arg. tex. cum ibi
not. per Felin. in c. 1. de treg. & pace. c. ſi quando. cum
ibi not. de reſcriptis. & c. ſi quando. de offic. delega.
& faciũt ea, q̃ habentur in propoſito ꝑ Sozi. in d. conſ.
66. in 8. col. ubi motus proprius in conceſſione feudi
colligitur ex alijs verbis prægnantibus, quamuis non
ſit expreſſa clauſula motus proprij, & habetur per Ro
33 tam in d. deciſione. Præterea † ſicut ſecũda iuſſio prin
cipis habet uim motus ꝓprij, q̃a tũc de eius uolũtate
deliberata cõſtat, ut voluit Bald. in l. nec damnoſa. C.
de precibus Imperato. offerẽ. cũ alijs, quæ ibi allegat
Alex. in apoſtillis, ita ex verbis pinguibus, & gemina-
tis, qualia ſunt ſupra dicta, clara mẽs colliget̃, ꝙ prin-
ceps hoc ex ſua auctoritate, & liberalitate, & ſic ex ſuo
motu fecerit. ¶ Nec aduerſatur p̃dictis id, q̃d dictum
fuit ſupra, diſpoſitionem d. l. unicæ vendicare ſibi lo-
cũ, qñ unus ex ijs, quibus donatũ à principe fuiſſet, de-
ceſſiſſet ſine hęrede, ut in illo tex. ibi nullo hęrede re-
licto deceſſerit, ad conſortem potius ſolatium, quàm
ad ꝑſonã aliã pars decedẽtis deueniat, quod ſequũtur
glo. ibi. & Salic. Petr. & Cyn. in l. 1. C. unde vir, & uxor.
& Alex. in d. conſi. 24. in 5. uol. ſed dominus Ioan. Ga
leatius deceſſit cum hęrede, ergo &c. Quia reſponde
tur, ꝙ p̃ſupponẽdo illum tex. poſſe locũ habere etiam
34 in feudo donato à principe, † in materia feudali ſine
hęrede quis dicit̃ decedere, quando decedit ſine filijs
maſculis. argumento capit. 1. §. ſed diuerſum. de alie-
na. feu. cũ ſimi. & ita in indiuiduo intelligit Bart. text.
illũ d. l. unicę. in feudo imperiali, & eſt de mẽte Alex.
in d. cõſ. 24. unde quãuis dñs Io. Galeatius cũ ſuis ſuc-
ceſſoribus hęredibus deceſſerit, tñ quoad ſuã partem
feudi nõ dicitur cũ hærede, ſed ſine hęrede deceſſiſſe,
tum quia deceſſit ſine liberis maſculis, ut ſupra, tum
quia ſorores ſunt collaterales, ergo nõ ſunt admitten
dę, ac ẽt q̃a fœminę in feudo ſuccedere nõ poſſunt, ut
in c. 1. de feudi ſucceſſ. cũ ſimi. & ideò pars feudi ipſius
potius ad cõſortẽ, & ad ei⁹ filios, & deſcẽdẽtes maſcu
los, quàm ad aliam perſonã ſpectare debet: & licet q̃
plures doctores contrarium ſequuti fuerint, quòd in
feudo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

feudo nouo imperiali ius accreſcēdi locum non ha-
beat,& cōſequēter text.in d.l.vnica non habeat locū
in feudis,tamen,ut ſupra retuli,doct.magis commu-
35 niter cōtrariū uoluerūt.Præterea†in caſu,de quo agi
tur,ēt hi doct. qui ſequuti ſunt in feudis imperialibus
nō eſſe locū iuri accreſcēdi,expreſsè uidentur ſentire
ꝙ ſit iuri accreſcēdi locus, quoniā loquūtur in feudo
nouo ſimpliciter cōceſſo,& non in feudo de nouo da
to à principe ex cauſa donationis,in quo militat eadē
ratio,de qua habetur in d.l. unica. itē ipſi nō loquun-
tur in feudo dignitatis, & ſic in feudo indiuiduo, ſed
in feudo ſimplici; dicūt.n.ꝙ inter feudū datū à princi
pe,& donationem ab eo factā eſt diuerſa ratio, quia
feudum non eſt omnino gratuitum,per Salicetum in
d.l.unica.in 11. q. C.quando non peten. partes. ergo
ſentiunt contrariū eſſe in illo feudo,quod eſſet omni
no gratuitū,ut quia vltra quod eſſet feudū, & ſic gra-
tuitum, nam feudum dicitur gratia,per Baldū in præ-
lud.feud.& per Alex.in d.l.ſi mihi,& Titio.in 3.col.il-
lud fuiſſet ēt donatū, & ex liberalitate principis cōceſ
ſum,& ſic eſſet omnino gratuitū:item contrariū ſen-
tire videntur in feudo dignitatis,ut eſt feudum Comi
tatus,quoniā cum illud ſui natura, & eſſentialiter ſit
indiuiduum, vt in d.c.1.§.præterea ducatus. & in illo
habeat locū ius accreſcēdi.per gl.in d. c. 1.de duobus
fratribus de nouo beneficio inueſtit.quā doctores cō
muniter,immò oēs tenent etiam illi,qui contrariam
opinionē ſequuti ſunt, ſequitur, ꝙ verum erit dicere
etiā ex eorū mente,ꝙ quādo feudū Comitatus,quod
eſt indiuiduū,nouiter fuit à principe cōceſſum, in eo
poſſit eſſe locus iuri accreſcēdi, & tanto magis,qn̄ il-
lud fuiſſet donatū,& ex liberalitate principis conceſ-
ſum per prædicta.¶Aliud eſt dubium, vtrū dominus
Gibertus tranſigendo cū filijs olim domini Borſij ſu-
per parte feudi domini Ioānis Galeatij, qui ſine libe-
ris maſculis deceſſit,præiudicauerit filijs ſuis, & hære
dibus,an verò dūtaxat ſibi, & nō ſuis deſcendētibus:
& quāuis propter verba tranſactionis, quæ habēt tra-
ctū de futuro, & comprehēdere videntur etiā iura cō
petitura,& nō ſolum videntur eſſe in rem, ſed etiā in
perſonā;itē quia facta fuit tranſactio pro ſe,& hæredi
bus ſuis,& pro pace,& quiete ſuorū deſcendentiū, ui-
deatur dicendum,ꝙ tranſactio effectū habere debeat
etiā poſt mortē ipſius domini Giberti tranſigentis,&
nocere poſſit eius filijs,& hæredibus,ꝑ ea, quæ uoluit
Bal.in l.qui ſe patris.in antepenultima col.C.unde li-
beri.& clarius per ea,quæ poſuit Alex.in conſ.13.in 5.
uol.ex cuius verbis caſus noſter decidi videtur,ac etiā
ex quo facta fuit tranſactio pro ſe,& hæredibus, ea de
bet intelligi de his hæredibus, qui ſuccedere poſſunt
in feudo,de quo fuit tranſactum ratione ſubiectæ ma
teriæ.arg.l.inſulā.ff.de præſcr. ver.l. ſi ſtipulatus. ff.de
vſur.tamē rectius conſiderando, contrariū concludē
36 dum eſſe arbitror ex infra dicendis, & primo†quia ſe
quēdo id,quod aliàs in hacmet cā diebus elapſis con
ſului, & expoſtfacto confirmaui, ꝙ feudū dominorū
de Corrigia fuerit antiquū,vel ſaltē ex prouidētia, nō
autem hæreditarium,infertur,ꝙ factū patris, & illius
renunciatio facta in tranſactione,accedente etiā cō-
ſenſu imperiali,præiudicare nō potuit filijs,& deſcen
dentibus ipſius renunciantis,quoniam quando uaſal
lus conſenſit,& renunciat,ac etiam promittit nō cō-
trauenire, ſi nō promittit pro filiis, & hæredibus,tūc
filijs non præiudicat, ex quo pro filijs non promiſit,
quamuis ipſi ſint hæredes, ut uoluit Bald.in d.l.qui ſe
patris.in antepenultima col.C.unde liberi.& conſen
ſus domini,qui in huiuſmodi renunciatione etiam in
teruenisset,non nocet filijs, quibus feudum ex proui-
dentia debetur,ut in c.1.de ſucceſſ.feu. paterni.c. 1.§.
Titius filius.cum ibi not. ſi de feudo fuerit contentio

inter dominū,& agnatos.& in c. 1.§. ſed & res
fiat inueſtit.cū ibi not. & habetur plenè per B
& doctores. in c.1.de alien.feu.paterni.ſed in
ſactione dominus Gibertus nō promiſit pro
ſimpliciter pro hæredibus, & ipſi filij domini
ſunt,vel eſſe debent hæredes cum beneficio in
rij,ergo tranſactio facta ipſis nocere non debe
luit Nicolaus de Mattarellis in l.1.C.de don.
tur Bal.in d.l.qui ſe patris.in antepenultima c
alijs pluribus in alio ſuperiori conſilio dedu
37 cundo†trāſactio,ſeu renunciatio facta etiam
ſenſu domini ſuper feudo non nocet filijs, &
dentibus,quibus feudum ex prouidentia de
ad quod ipſi ut liberi ſunt vocati.d.c.1.§.Titi
de ſucceſſ.feu.pater.& ibi feudiſtæ communi
doct.in c.1.conſtitutio feud.do.Lotha.& hæc
munis opinio ſecundū Alex. in l.apud Iulian
quis.ff.de lega.1.Baldus in c.1.§.hoc quoque
ceſſ.feud.Iaſon in conſi.56.in 3.lib.ſed feudu
quo fuit tranſactum, debetur deſcendentibu
hæredibus,ſed ut liberis ſimpliciter,propter
ceſſum fuit pro legitimis hæredibus, quorum
tione in materia feudali liberi,& deſcendent
nentur,etiam ſi non ſint hæredes,ut aliàs di
38 conſilijs,ergo &c.Præterea†etiam ſi feudū
tarium, dummodo ſit antiquum acquiſitum
nitoribus,prout eſt illud,de quo agitur,ceſſio
ſactio paterna facta ſuper illo nocet filijs,& d
tibus etiam hæredibus, qui etiā in uita patris
feudum reuocare,ſi tamen relaxent,& abſtin
bonis patrimonialibus,& allodialibus patern
d.§.Titius. & hoc eſt de mente Bald. in conſi
2.lib.& clarius firmat Iaſon in d.conſi.56.in
3.lib. in verſi.5.& fortius,qui optimè reſpon
in contrarium facere videntur, quoniā aut
de feudo nouo, aut procedūt in feudo ſimp
39 terno:nam†feudum antiquum deſcendente
tur habere non à patre ſuo,ſed à genere,& ſu
nitoribus,qui illud acquiſiuerunt,ut fuit de
li de Caſt.in conſi.180.in 1.lib.in 3.col.in uer
filij &c.Ergo pater in tali feudo antiquo nō p
lijs ſuis etiam hæredibus præiudicare,ut ibi p
40 num Iaſonem,†pater enim non poteſt frauda
ſuos hæredes beneficio legis.l.1.& 2.C.ſi quid
41 patroni. & dicit glo.in d.ca.1.§. hoc quoque.
hæredes patris poſſunt uenire contra factum p
feudo antiquo,quamuis non in nouo,nec in p
& ad hoc facit id,quod uoluit Bartolus.in l.
nem.C.de inofficio. teſtamen. ꝙ filius poteſt
contra factum patris in eo,quod non habet im
tè à perſona patris, & hoc maximè procedit,
filij non haberent beneficium inuentarij, ut
ctum fuit,& latius in primo conſi. & per Iaſon
d.conſi.66.¶Rurſus & tertio prædictam conc
42 ſatis ſolido fundamento corroboro,†nam no
uiris eſt,ꝙ pater in feudo, quod ad eum ex pro
tia,& legis prouiſione peruenit, non poteſt
etiam hæredibus cum beneficio inuentarij pr
re,niſi eatenus, quatenus ſe uires hæreditaria
dunt, ut uolunt docto.communiter poſt Bal
qui ſe patris. & habetur per feudiſtas.in c.1.
ceſ.teneantur. in cap.1.de aliena.feud.pater.
an agna.uel filius, & per Alexan.in l.apud Iu
§.ſiquis.ff.de leg.1.& ibi Paul.de Caſtr. cum
quę allegat Iaſon in dict.conſi. & alijs per me
tis in priori conſi. & in hoc doct. utriuſque
concordes eſſe uidentur ad tradita per canon
c.1.extra de feudis. ſed portio feudi Corrigię
ni Ioannis Galeatij,qui ſine filiis deceſſit,
ta domino Giberto nō ex natura inueſtiturę

quam feudum hæreditarium ex prouiſione hominis, hoc eſt do. Nicolai primi acquirentis, qm̃ cum illud ſit feudū nouum, ut præſupponitur per aduerſarios, ex natura ipſius feudi portio deficiēs debuiſſet ad do⁊ minū reuerti, nō aūt acquiri deſcendētibus do. Manfredi, qui fuit unus ex primis acquiſitoribus. ut in d.c. 1. de duobus fratri. de nouo beneficio inueſtit. c. 1. de gradi. ſucce. & in c. 1. §. cū verò. qui feudum dare poſſunt. cū ſimil. vnde ſi illi fuit acquiſita, dicitur acquiſita ex legis, ſeu principali prouidentia, uidelicet per ius accreſcendi, ſeu per ius ſucceſſoriū ex diſpoſitione d.l. vnicæ. C. ſi imperialis liberali. ſoc. ꝑpterea qa feudum fuit ab Imperatore cōceſſum, & ex tit. donationis. Itē quia eſt feudum indiuiduum, ut ſ̃ concluſum fuit in primo articulo, argumēto eorum, quæ voluit gl. quam doct. cōmuniter ſequuntur in d.c. 1. de duobus fratri. de nouo beneficio inueſtit. † & id, qđ venit per ius ſucceſſoriū, aut per ius accreſcendi, non dicitur acquiri ex prouiſione hominis, ſeu acquirentis, ſed immediatè ſolum ex prouiſione legis, qn̄ pars iam tranſitum ad alium fecerat, prout in caſu noſtro contingit. l. ſi in teſtamēto, vbi caſus, & ibi Alex. ff. de lib. & poſth. & facit tex. in l. qui liberis. §. hæc verba. & l. ſed ſi plures. §. in arrogato. ff. eod. tit. ergo &c.

¶ Quarto † induco tex. in l. ſi arrogator. §. cæterū. ff. de adop. ibi qa hoc nō iudicio eius ad eum peruenit, ſed principali prouidentia, vbi pater arrogator pōt in quarta, quæ debetur filio arrogato, ſubſtituere pupillariter, ſed nō per fideicōmiſſū. grauare, qđ eſt onus, quia illa quarta nō debetur filio iudicio patris, ſed legis prouidētia, ergo idem dicendū eſt in caſu noſtro, ut do. Gibertus pater non potuerit filiis ſuis ēt hæredibus præiudicare, renunciando, aut trāſigendo, ſeu aliter eos grauando in portione feudi dicti D. Ioan. Galeatij, quoniam illa portio ad eum ꝑuenit, & ſucceſſiuè ad eius filios peruenire debuit, nō ex iudicio, & diſpoſitione hominis, & inueſtituræ, ſed immediatè ex legis, & principis ꝓuidētia per prædicta, & dicit Pau. de Caſt. in d. cōſi. 180. in 1. lib. incip. in cā, qua magnificus, &c. ī 3. col. ibi, uel melius dici poteſt &c. † ꝙ qn̄ ſumus in feudo antiquo, quod à genere, & à progenitoribus dicitur prouenire, & non à patre, tunc pater non pōt in illo prȩiudicare filiis ēt hæredibus, niſi qn̄ uni ex filiis relinqueret, uel aliter ad ſui fauorē diſponeret, quia tunc cæteris filiis præiudicare pōt. Sed qn̄ illud feudum pater alii, quam uni ex liberis ſuis renūciaret, aut aliter alienaret, tunc non pōt filiis ſuis in tali feudo antiquo prȩiudicare, ut ēt colligitur ex no. ꝑ gl. in c. 1. in tit. Imperator Lotha. Eugenio Papæ ī uſu feud. ex quibus infertur, ꝙ donec uixit D. Gibertus, q̃ uis fortè potuerit dici tranſactionem tenuiſſe ad eius præiudiciū, tamen poſt mortem ipſius ſaltem reuocari potuit per eius filios, quibus non potuit præiudiciū irreuocabile inferre. Ad quorū corroborationē plura poſſent conſiderari, ſed quoniam ſuper hoc articulo intellexi alios aduocatos ſcribere, ideò his pro nunc ſum contentus. ¶ Non obſtant illa, quæ ferè in terminis adducit Alex. in d. conſi. 13. in 5. uol. qui contrariū videtur conſuluiſſe maximè, quando uerba renunciationis, ſeu tranſactionis ſunt in rem, & non in perſonam, vt quia fuerit non ſolū iuri de præſenti, ſed etiā iuri de futuro renunciatū per plura, quæ ipſe allegat; quia fateor † illa procedere quoad præiudicium renūciantis, ſed non quoad prȩiudicium aliorū, qui ex legis prouidentia vocati eſſent, vt ſupra dictum fuit, & ita intelligantur ea, quæ allegauit Alex. ibi, videlicet quoad excludendum renunciantem, vt etiam voluit Iaſon in d. conſi. 66. in 3. vol. Præterea, & ſecundo reſpondeo, vt colligitur ex iis, quæ voluit Paul. de Caſt. in d. conſi. 180. quod proximè retuli, ꝙ factum, ſeu cōceſſio patris facta de feudo antiquo proueniēte aliūde, quàm ex prouiſione patris, vt ex legis prouidentia, vel à genere, nocet filiis, quando vni ex filiis facta fuit, ſecus ſi eſſet facta ceſſio, aut renunciatio feudi alteri perſonæ, quæ non eſſet de filiis renunciantis, ꝑut facta fuit in terminis noſtris, qm̃ tunc ipſis filiis, & deſcendentibus non nocebit. Tertio dico illa procedere in feudo nouo, aut propriè paterno, ſed non in antiquo per Pau. de Caſt. in d. conſi. & per Iaſo. in d. cōſi.
47 66. Præterea † multa præſupponit Alex. in d. conſi. 13. quæ de iure non ſubſiſtunt, & præſertim, dum ipſe voluit, ꝙ feudum receptum pro ſe, & hæredibus maſculis dicatur eſſe hæreditarium, & nō tranſeat ad filios, niſi ſint hæredes. c. 1. cum ibi not. per Bald. & alios an agna. uel filius, & per Cyn. in l. 2. C. de oper. liber. cum ſim. nam cōtrariū uerius eſt, ꝙ immò feudum tale dicitur eſſe ex prouidentia, & nō hæreditariū, vt voluit Bal. & ibi Alex. in l. Caius. ff. ſolu. matrimo. & ēt Bal. & ibi Alex. ī l. Gallus. §. quidā rectè. ff. de libe. & poſthu. cum pluribus aliis, quæ ſuper hoc articulo plenè deduxi in 1. & 2. conſ. ī hac cauſa factis, ex quibus inferebam idē eſſe, quādo feudū fuiſſet receptū pro ſe, & hæredibus legitimis, vt plenius ibi diſcuſſi, qđ de iure verum eſſe arbitror. ¶ Nō obſtat, ꝙ mens D. Giberti fuit velle præiudicare ēt ſuis filijs hȩredibus, tū qa ad tranſactionē deuenit propter pacē, & quietē ſubditorum, & deſcēdentium ſuorū, tum quia ipſe pro ſe, & hæredibus ſuis renunciauit parti feudi dicti Ioannis Galeatij nepotibus ſuis, quo caſu vr̄ etiā filiis ſuis hæredibus in feudo hæreditario prȩiudicaſſe, quia reſponderi poteſt, quod licet fortè intentio D. Giberti fuerit, ꝙ tranſactio, & eius virtus ēt tranſiret ad filios
48 ſuos per prædicta, † tamen hoc non potuit facere, ſed ſolum potuit hȩredibus ſuis ſimpliciter, & ſic extraneis præiudicare, argumento l. in annalibus. C. de legatis. & habetur in d. l. Gallus. §. quidam rectè. iunctis prædictis. Secundo dico, ꝙ tranſigendo, & renunciādo pro hæredibus ſuis, ipſe voluit præiudicare ſolū illis, quibus ius poterat competere in dicta parte feudi poſt mortem ipſius D. Giberti, quoniam dicendo pro hæredibus, uidetur ſolum voluiſſe comprehēdere illos, qui ius poſt mortē ſuā habere poſſunt, ut ſunt hæredes extranei, quia vnius hæredes habere non pōt, Bar. in d. §. quidam rectè. cum ſimilibus, & non filios ſuos etiam hæredes, quibus potuit acquiri, & fuit acq̃ ſitum ius in tali feudo etiā in uita D. Giberti propter renunciationem, & ceſſionem dicti feudi. d.c. 1. §. Titius. ſi de feudo fue. contē. inter do. & agna. & hoc ſuadetur, quoniam cum alter ex tranſigentibus tantū haberet filios, & alter non, veriſimiliter ipſi contrahentes appellatione hæredum uidētur ſolum voluiſſe cōprehendere extraneos, vt æqualis eſſet determinatio. argum. l. nam hoc iure. §. 1. ff. de vulg. & pupilla. & in l. quamuis. C. de impub. cum ſi. facit tex. in l. de fideicommiſſo. C. de tranſac. & faciunt ea, quȩ voluit Bar.
49 in l. qui Romæ. §. duo fratres. in finalib. verb. 2. q. † vbi propter æqualitatem ſeruandam cenſetur per diuiſionem renunciatum fideicommiſſo, quando eſſet reciprocum, ſecus ſi reſultaret inæqualitas. arg. l. ſemper. ff. de reg. iur. & ibi Bar. per Aretinū in conſi. 6. in pen. col. & per Alexā. in conſi. 26. in 4. vol. Præterea, ut ſæpè dictum fuit, hæc portio feudi fuit acquiſita Do. Giberto non vt quid hæreditarium, ſed ex prouidentia legis, ſeu Imperatoris, à quo conceſſio feudi emanauit ex mera liberalitate, & donatione ſua, vt ſupra demonſtraui: ergo quamuis in illa portione potuerit p̄iudicare hȩredibus extraneis, aut etiam filiis hæredibus, qui ſimpliciter eſſent hæredes abſque inuētario per l. fi. §. in computatione. C. de iure deliberan. tamē nō potuit in ea præiudicare filiis hæredibus cum in-

uentario

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

uentario, niſi quatenus ad eos peruenit aliquid de bo
nis allodialibus, quę tenebuntur relaxare illis, cum q
bus fuit tranſactũ, vt colligitur ex iis, quæ voluit Bal.
in d.l.qui ſe patris, & in c.1.an agna.vel filius cum plu
ribus aliis, quę in primo conſi.in hac cauſa facto alle-
gaui. ¶ Supereſt tertia dubitatio, prçſuppoſito abſque
veritatis prçiudicio, ꝙ tranſactio valuerit etiam ad p̄-
iudiciũ filiorum D.Giberti, vtrum ſaltem mortuo d.
Ioanne Franciſco fratre D.Manfredi viuentis, cui ẽt
ex tranſactione fuit relaxata pars feudi dicti D.Galea
tij, filij ipſius D.Giberti potuerint ad partem feudi, q̄
dicto D.Ioanni Franciſco ex trãſactione obuenit, ad-
mitti: & ꝙ non poſſint, videtur poſſe dici per ea, quæ
voluit Alex. in d.conſi.13.in 5.vol.in 2.dubio, qui di-
50 cit, † ꝙ ex eo, quod renunciatio facta fuit in manibus
domini feudi, & non ſolum de iure, quod habebãt ip
ſi tranſigentes tunc temporis, ſed ẽt de omni iure, qđ
etiam in futurum habere poſſent in dicto feudo, quæ
verba trahuntur ẽt ad omne ius, quod non ſolũ nunc
competebat ipſis tranſigentibus, & refutantibus, ſed
quod competere poſſet, aut in futurum cõpetere ſpe
rabatur. l.ſi ita quis. ff. de leg.2. ſanè dicta tranſactio, &
refutatio debet ipſis etiam quo ad ius futurum, quod
quomodocunq; poterat cõpetere, & ſic ẽt quoad ius
ſucceſſionem, aut accreſcendi præiudicare. Præterea
51 † ex quo dicto D. Ioanni Franciſco fuit acquiſitũ feu-
dum ex trãſactione, & refutatione facta per D.Giber-
tum, ſi poſtea ſine liberis deceſſit, ad eius partẽ feudi
debent vocari proximiores ipſius per ea, quę habẽtur
in c.1.§.& quia.& ibi Bal. & alij qui feudum dare poſ-
ſunt, & latius dictum fuit in primo conſi. Rurſus ſi ip-
ſi tranſigentes voluiſſent, ꝙ altero deficiente ſine li-
beris, illius portio deberet omnibus pariter accreſce
re, illud dixiſſent, & expreſſiſſent, quod cũ non fece-
rint, debet intelligi, ipſos hoc noluiſſe. argum. l.ſi ſer-
uum. §.non dixit prętor. ff. de acquir. hæred. c. ad au-
dientiam de decimis. l.vnica. §. ſin aũt ad deficientis.
C.de cadu.tollen. ¶ Premiſſis tamẽ non obſtantibus,
contrarium vr̃ verius, ꝙ portio illius accreuerit non
ſolum D.Manfredo fratri D.Ioannis Franciſci, ſed ẽt
filiis Dom.Giberti, uidelicet D.Hippolyto, & Hiero-
nymo viriliter, & non in capita, quia reſpectu D.Ioan
nis Galeatij, de cuius parte agitur, ipſi sũt pares in gra
du, hoc eſt in 6.gradu, † & vbicunq; agitur de ſucceſ-
52 ſione illius, qui eſt vltra quartum gradũ, tunc illi col-
laterales, qui ſunt in pari gradu, ſimul admittũtur in
capita, & non in ſtirpes auth.poſt fratres, & ibi Doct.
communiter. C.communia de ſucceſ.la 2.& † in ma-
53 teria feudali quando eſt facta tranſactio, ſeu refutatio
feudi inter aliquos etiam per verba prægnantia, ſi cõ
tingat vnũ ex illis ſine liberis decedere, ad illius partẽ
admittũtur hi, qui de iure debuiſſent ſuccedere, ſi trã
ſactio, aut refutatio facta non fuiſſet, vt eſt tex.cũ glo.
in c.1.de eo, qui finẽ fecit agnato, & in terminis hoc
voluit Alex.poſt Bar.in l.qui Romæ.§. duo fratres.in
10,q.ff.de verb.oblig.in penul.colũ.And.de Iſer.in c.
54 1.§.per quos fiat inueſtit.vbi dicit, † ꝙ ſi vaſallus feu-
dum agnato alienauit, aut extraneo cũ conſenſu do-
mini, deinde decedat, proximiores, qui ſucceſſiſſent
in feudo, ſi alienatio facta non fuiſſet, admittuntur, &
ſuccedunt, dummodo ipſi alienationi non conſenſe
55 rint, & eſt bonus tex.in c.1.de natu.ſucceſ.feudi, † vbi
ſi ex diuiſione feudum vltimo loco ad vnum ex pluri
bus deuenerit, quo caſu tenet alienatio ad tradita ẽt
per Bar.in d.§.duo fratres.in 10.q.& ille, ad quem de-
uenit, deceſſerit ſine filiis, omnes proximiores, qui
ſunt de linea defuncti, ſolum admittuntur. Sed filii
olim Domini Giberti ſunt de eadem linea unà cum
D.Ioanne Franciſco, & Domino Mãfredo corũ auo,
ergo mortuo D. Ioanne Franciſco reliqui ſunt ſimul
admittendi in capita, & non in ſtirpes, & præ[...]
ad hanc partem, quam habuit D. Ioãnes Fra[...]
dicuntur venire non ex natura inueſtiturę, [...]
gis prouidentia, hoc eſt ex iure ſucceſſorio, [...]
ſcendi, vt dictum fuit in aliis dubiis, ergo n[...]
tendi proximitas in ſuccedendo, ſed iuris be[...]
quod pariter omnes reſpicit, facit etiam id, q[...]
luit gl.notab.& ibi Bald.& Doct. in c.fi.in ti[...]
feu.do.Lotha.aliàs eſt c.1.Imperator Lotha.[...]
§.fin.ſi de feu.fue.conten.inter do.& agna.v[...]
cluditur. Addo Fede.in conſi.77.& in cõſi.2[...]
lius per Alex.in conſi. 15.in 5.vol.in penu.c[...]
ſecundo modo, qui hoc expreſsè tenet. Ex[...]
itaque infertur, omnes ſimul debere admi[...]
partem dicti Ioannis Franciſci ſaltẽ in capit[...]
Manfredo iuniore. ¶ Non obſtant ea, quę vo[...]
56 xan.in d.conſi.13.in 2.dubio, quia † ipſe loqu[...]
do refutatio feudi facta fuiſſet in manibus d[...]
quo caſu renunciatio habet vim pacti facti in[...]
tantem, & dominum, vt ibi per Alex.& hic no[...]
ſus noſter. Pręterea ibi ipſe dubitat, an ſtante [...]
tione facta in manibus domini, ſi moriatur [...]
fuit renunciatum, ſine liberis, feudum dicatur [...]
minum reuerti, & diſtinguitur, vt ibi per eum [...]
eundem in d.l.qui Romæ.§.duo fratres.in 10.[...]
nul.colu.poſt Bar. Nos uerò dubitamus, an [...]
illo ſine liberis alii agnati, ad quos feudum ſp[...]
ſi refutatio facta non eſſet, poſſint admitti. E[...]
dictis infertur eos poſſe admitti. Et quamuis [...]
in d.conſi.dicat feudum non debere ad dom[...]
uerti, non tamen dicit illud non poſſe, ſeu d[...]
alios agnatos deuenire. Quinimmo exclude[...]
minum uidetur includere agnatos expreſsè [...]
colligitur ex his, quę ibi ĩ d.§.duo fratres ip[...]
In reliquis ſup hmõi ultimo dubio me refe[...]
q̄ alii clariſſimi Conſultores dicturi ſunt. La[...]

S V M M AE.

1 *Subrogatio in dubio ſemper dẽt cẽſeri facta cũ eiſdẽ qua[...]*
cõdõnibus, et priuilegÿs. et n.3. qđ limitatur infra.n.[...]
2 *Primogenitus maior natu, & primo natus effectualiter [...]*
important. Differunt tamen, vt infra, nu.19. cum ſeq[...]
4 *Filius primogeniti etiam minor natu ex iure primogen[...]*
dit ſecundo genitum, eiusq́ue filios, & deſcendentes [...]
iores natu. De hoc infra, nu.34.
5 *Inueſtitura, ſcđa, ſi hẽt aliqđ dubiũ, declaratur, et interp[...]*
cundum primã inueſtituram, et à prima regulatur, [...]
6 *Nepos ex primogenito in iure primogeniturę exclud[...]*
ſcđo genito. et n.34. ſecus ſi cõceſſo facta eẽt maiori natu[...]
7 *Secundo genitus an, & quando in feudo ex iure primoge[...]*
præferendus nepoti filio primogeniti, & nu.34.
8 *Verba inueſtituræ potius ſunt conſideranda, quàm in p[...]*
ſius feudi natura.
9 *Ius primogenituræ in feudo inter alia conſiſtit, vt ius fe[...]*
lios, & deſcendentes primogeniti, donec ſuperſint, [...]
tur, excluſo ſecundo genito, eiusq́ue deſcendentibus.
10 *Vniuerſalis ſermo in vno falſificatus redditur in totum f[...]*
11 *Subſtitutio, & ſubrogatio facta in locum, ius, & priuileg[...]*
cuius intelligitur vniuerſaliter facta in omnem locum, [...]
ne ius, & priuilegium illius, niſi in ſubrogatione fuer[...]
ter aliter prouiſum, & nu.48.
12 *Excluſus ſemel ſemper durat excluſus, & non ſolum ip[...]*
eius filÿ, & nepotes, quod declaratur, infra.nu.49.
13 *In feudis prima cauſa eſt filiorum maſculorum.*
14 *Inueſtitura conceſſa pro ſe, & filÿs, nepotibus, & deſcen[...]*
et illorũ maiori natu pro tpe exiſtẽti, intelligitur ord[...]
uo, dũmõ maior natu cæteris minoribus ſp p̄feratur, [...]
15 *Ordo ſucceſſiuus primogeniturę quis eſt.*
16 *Nepos primogenito iuriſcẽſura, et pfectionẽ cẽſetur eſſ[...]*
terno, et ſi inueſtitura feudi in ſucceſſiõe p̄fert maior [...]
pos ex primogenito, q̃uis minor annis excludit patru[...]